
Nytaarsdag 1930

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Nytaarsdag 1930	4
Nytårsdag	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Nytaarsdag 1930

Nytårsdag

Prædikedag Nytårsdag

Prædikedato 01. januar 1930

Prædiketekst Matthæus 6,5-13

Prædiken ID P010130-01

Kilde KMF-nr. 26.14.01

Nytaarsdag.

Sønd Hl 3 Kg' Aften Kl 7 Altergudstj. Juleoffer 106 Kr. Konfirm beg. paa Tirsdag.

Det er Fadervor, det nye Aar skal indledes med. Og det er jo en god Maade at begynde en Gerning paa. Det gjorde Fiskerne i gamle Dage paa Færøerne og for Resten ogsaa herude, inden de gik ud paa Storfiskeri. De indledede med en Bøn og sang saa et Salmevers, hyppigst et af Befal du dine Veje, hvori det hedder: Han som kan Stormen binde og lede Bølgen blaa, han kan og Vejen finde, hvorpaa din Fod kan gaa. Det var ikke sikkert, at de blev frelst mere end nu; det kan godt være, at Redskaber og Sikringsforanstaltninger var ringere end nu, at de druknede snarere. Og alligevel kan det godt være, "at de blev frelst mere end nu," for skyllede Søen omkring dem, saa havde de endnu Salmens Ord i Ørene, og de gik ikke i Oprør mod Gud: hvad nytted os saa Bønnen, naar vi alligevel forgaar, men de vidste godt, at det var dog en større Fare de inderst inde havde bedt Gud bevare dem fra — det var den evige Fortabelse, det var at miste Livet, javel, Livet fra Kristus. Nu om Dage, naar de har stævnet ud uden Salmesang fra Tungen og maaske ogsaa i Hjertet, nu om Dage, da Troen er bleg i mange, da er de bange for det Liv, de har, fordi de regner for lidt med det evige Liv. Og det gælder jo ikke særlig Fiskere, det gælder vel næsten hele Europas Befolkning, at Dødsangsten er blevet større end før, fordi Troen paa det evige Liv er blegnet — man tror nu mest paa det, man har i Hænderne. Men det er

den, X's Ord vil have os bort fra, den vil atter gøre den gamle Evighedstro klar og straalende for os til at vise os den rette Vej gennem Braadsøerne; for vi staar jo nu i Dag som Fiskerne — vi skal til at sejle ud — ud i et nyt Aar, der er os ukendt og fremmed. Vi staar her paa Strandbredden, det gamle kendte Aar er bag os, det stævner vi fra — og det vender vi aldrig tilbage til mer. Men Farten gaar ud paa det uvisse, og saa vil vi da, vi, der er her i Dag, vi vil — ja, vi er kommen sammen for at begynde med en Andagt, en Bøn og en Salme, inden vi stiger ind i 1930's Baad. Og Bønnen, der begynder vort verdslige Aar, det er et Fadervor, den Bøn, vi har bedt de mange Gange i vort Liv, i Betryk og i Glæde, bedt tankeløst og bedt dybt alvorligt. I Dag vil vi bede den af hele vort Hjerte, bede om, at det nye Aar vil blive en Sejlads for Medbør, men dog først og fremmest i Sejlads i Lyset fra Gud og hen mod *hans* Havn; at *hans* Navn maa være os et helligt Navn og hans Rige komme til os og være hos os, og at vi dernæst maa gaa ind under det gode Ord om at *hans* Vilje skal ske og sker med os og hos os, naar vi selv stræber for det, og han velsigner vor Stræben. Og vi beder om, at vore Penge maa slaa til, saa vi i Beskedenhed har nok at bide og brænde og har Raad og Vilje — og Vilje og Raad til at dele med andre — og har Opladthed i vort Sind til at takke Gud for det. Saa beder vi den store Bøn om Syndernes Forladelse og Del i Guds kære Sind, saa vi selv tilgiver dem, der gør os Uret og gaar os i Vejen. Og vi beder om, at vi og vore unge maa ledes uden om Fristelse i Aar, og opsøger den os, at vi da maa staa fast i egen Vilje og i Guds Kraft og fries fra ondt paa Sjælen og ogsaa slippe for Legemsskade. Saa skal det nye Aar hjælpe os til Troen paa og nærme os Lovprisningen af Guds Almagt og Herlighed